

ROMANIA

25 bani Posta

REVISTA LITERARA
reportaj - satira - umor
Inregistrata la Tribunalul Arad,
Secția III Nr. 22/138

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și Administrația
ARAD
Str. V. Babeș Nr. 10.
Telefon: 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 3 dolari pt. America
500 lei pt. întreprinderile mijlocii;
1000 lei anual pt. marile întreprinderi. Abonamentele se plătesc înainte.

Toate s'au sfârșit!...

— Ultimele răsunete ale afacerii Csermak —

...Printre escroci, mai mari și mai mărunți, de zi și de noapte, care se îmbăcșit și mei îmbăcșesc prea multul nostru Arad, a lui Csermak soție a fost asă între ași și regină între împărații ocolitorilor celor drepte drumuri și prevederi ale Codului Penal... Povestea ei — și ai primilor ei adepți, vrăjți de obraji scofal: iși și ochii ascunși în fundul orbitelor — a defilat — sonor și colorat — în multe din coloanele acestui „Bravo!” pe cari mulți au vrea să nu-l mai vadă... (Noi am zice doar atât: să ajungă să l plete numai!) Povestea n'o mai repetăm, căci e cunoscută și nu suntem noi dintr'aceia cari s'o ne plictisim cititorii... Noi vrem să ni l distrăm... Dar totuși chiar cu riscul plictiseli nu putem lăsa finalul afacerii Csermak, neremarcat. Căci s'au rostii în cursul celor aproape 3 ani de când ea durează, atâtea cuvinte grele și tari și dreptatea a fost de atâtea ori atribuită celor ce n'o aveau, încât azi, când suprema instanță de judecată a așezat dreptatea la locul ei, — nu putem trece așa, fără a zice, măcar bună ziua!...

Se știe că tribunalul a stabilit nu numai vinovăția penală a celor doi Csermak, și a lui Ian Kratochwil, și responsabilitatea civilă a unui grup de arădani, — ai căror nume, arș nu le mai pomenim, ele fiind cunoscute, arhicunoscute chiar. Dela tribunal, procesul pe cale de apel a ajuns în fața Curții din Timișoara, unde s'a menținut hotărârea prin care rădanii erau obligați la 360.000 lei despăgubiri în favoarea celor pășibili și reprezentați prin dna Harlman.

Pe cale de recurs, procesul a ajuns în fața Curții de Casație și Justiție, unde interesele părții civile au fost susținute de dnii prof. Dr. Dongorozi și Brudariu. Curtea de Casație a confirmat întru totul hotărârea Curții de Apel din Timișoara. Și prin aceasta, partea civilă a primit atât o satisfacție morală, cât și una materială. Nu insistăm asupra nici uneia din ele, căci ar semna să ne amestecăm în lucruri cari nu ne privesc.

În tot cazul, prin hotărârea Curții de Casație o primă parte a chestiunii a fost lichidată. Ce urmează e ac linalte în legătură cu ea încasarea de către partea civilă despăgubirilor ce i se cuvin — nu interesează, pentru că ar însemna să ne amestecăm în lucruri cari nu ne privesc.

O a doua parte a chestiunii, a și tranșată și ea, prin expulzarea

din țară, după executarea pedepsei, a familiei Csermak și a membrilor ei.

O a treia, care privește pe Ian Kratochwil, rămâne de rezolvat. Acesta, pe când se găsea în arestul preventiv, făcea mare caz de serviciul său militar: ținea omul morțis să alege acasă să-și facă datoria de cetățean. Dar n'a putut. Și acum

din țară, după executarea pedepsei, a familiei Csermak și a membrilor ei.

O a treia, care privește pe Ian Kratochwil, rămâne de rezolvat. Acesta, pe când se găsea în arestul preventiv, făcea mare caz de serviciul său militar: ținea omul morțis să alege acasă să-și facă datoria de cetățean. Dar n'a putut. Și acum

...Iarna asta nu mai vrea să se mute dela noi e mai rea ca o nevastă de care nu te poți scăpa. Mai rea pentru că nu te poți încălzi nici cum, da cu nevasta, chiar dacă ziua n'treagă te certă spre seară tot te mai... încălzești un pic!

Iarna nu vrea să plece și lemnele sunt gata de mult. Depozitarii nu-ți mai dau decât cu țărăita și cu ce-ți dau ei, nici mănărea n'o poți fierbe! Ce să-i faci rabzi și tacl sau te duci la cafea sau la rōmi la Ceroul Românesc!

Acolo te încălzești la... băfeală. Te încălzești când pierzi și te încălzești când câștigi. Dar numai cât stai acolo, căci băfeala răcește la lumina zilei, iar acasă răcești când trebuie să spui nevestei cât ai pierdut și răcești și când trebuie să-i spui cât ai câștigat. Căci nu te crede! Dacă spui c'ai câștigat un sutar, îți cere să-i dai două pentru că l în credința — drespă de altfel — că ai câștigat trei!...

...Dar apropo de neveste!... Cele a căror bărbați sunt clienți permanenți, s'au constituit în ligă și au hotărât să nu-și mai lase bărbații de acasă decât cu bilete de voie cu dungă, galbenă Stocul de bilete l'au și comandat, iar pentru control au angajat pe moșu Șulea, căruia i-au cumpărat o stampilă cu care să vizeze — de intrare și ieșire — biletele de voie...

Noi le-am recomanda un aparat automat, din cele folosite la telefoane pentru marcarea duratei convorbirilor interurbane. E mai practic și mai sigur!...

...Știți ce-s supra tancurile de care au vorbit mai zilele trecute ziarele? — Nu știți! Vă spunem noi! — Un supra tanc e un tanc condus de un om și împins dela spate de alți 39 oameni!...

...Consoara noastră zilnică „Știrea” — pe care n'am puricat-o de mult! — face mare caz de ceaiul de Sâmbăta... Nu ne îndoim, va fi foarte reușit și toată lumea se va simți bine, dar mai cu seamă aceia ce de pe acum și au

când poate și când condițional de-ai săi se pregătesc, prin câmpiile Franței, să lupte împotriva celor ce te-au cutropit țara, Ian Kratochwil se lăfăește în capitala țării noastre!...

Deci el este singurul capitol neîncheiat al afacerii Csermak!

Celelalte, toate s'au sfârșit, căci nu există suiz fără coborâș și nici început fără de sfârșit!... r. b.

ales câte-o masă în jurul căreia să-ți făsuiașă o noapte între-gă!...

...La Buteni, avocatul Berdan după ce și a în hris școlala de reclamațiuni, a deschis una de box. Se pare însă că va trebui să o închidă după prima lecție, căci elevii s'au dovedit mai meșteri decât maestrul!...

...A început târgul de primăvară al Aradului! Și e mare, mare de toi, încât nu intreie nici măcar o piață ordinară de Vinerea. La acest târg urma să vină un scrietor domnesc care să întocmească diplomele de fete bătrâne pe seama membrilor cădului. Impiedecat de zăpadă, omul și-a amănat sosirea până la târgul de vară!...

...Și fiindcă e vorba de târg, d. Alexa Boțioc a primit, drept puiul târgului, un extras, în copie, de pe procesul verbal dresat cu ocazia verificării activității dsaile ca primar, extras în care se vorbește despre niște diurne exagerate, despre niște cheltuieli de drum disproportionate față de permisul de parlament ce l avea în buzunar pe acea vreme, etc. Se spune că d. Alexa Boțioc a dat extrasul la înrămat!...

...Și fiindcă ne amestecăm în treburi publice să mai scriem aci că mulți se bat să ia locul dlui colonel Știoghe în fruntea județului Toți uită însă că moravurile trecute sunt perimate. Numai e „domnul partid” care să și împună omul!...

A trecut baba cu colacii, fătaților!

...O scamă de tipi și țipese fac pe moralității și pe oamenii din lumea bună. Uită însă că lumea din care vor să pară că fac parte e bună prin tradiție, cultură și bun simț, nu prin fătaeli depricase în regiuni periferice și botezate ad hoc, de cei nepriecuți, maniera elegante!... Căci nimic nu se uită, ci totul se păstrează și ese la iveală mai abitir decât petele la spălat!...

al. miron.

Gila Iuă Nojiță șicire

Iacă gl atăla amar gi ant gicând vâ scriu to voaud aş abge amu mă hotărî să mă duc și to o firă ca dormi când işe căs în câșted. Și ca să-m pișle hog'na ma b nte mam dus dară la București linge am umblat to la ișcoala de ziariști alu domnu doctor lite gila Porânca Vremi. Apu frașilor muice sor schimbat ge atunș: în satu lu împăratu că tera gata să mă rătăș: se ge căceva uări. Mulce nam pre văzut to paclo că am umblat numa noapcea gin birt în birt și zua am durmî. Că dară ou așa giaclo nișce vin gi tăt să bet gin el și nu să sule la cap. Numa un: tăt am văzuto că iest aclo la crușe ge ubtă n:șe pu-liferi carie nu ce lasă să triești după o lăturle pă alta numa când o lam-pă spânzurată geasupra o verge. Și când il verge țărăie ca ve: h:ru și stă așe o vreme cam cât îți răsucești o țăgar e și iară țărăie și g loc li roșle la on obloc și verge la alt obloc. Am tăt stat to acle și mam uitat la ie da n:șl cum nam putut prișepe cum li cu treaba asta și gila o vreme am lăsatu draculul și mam dus mai gîparce să mam vdd și alcișeleă pă carie vi leol spunie pă gi altu rând că omu vreu să vâ spun șleva gila Buceni că dară aclo uoamini is piștriș la mață și negri pă șieriu guril. Așl iară carie or vînit gin alce lături numa cu cufăru cu haine așia is vândă pă șeriu guril și răsucișl la fire ge gângeșci că când or fost mișl to lănut mama lor tăt pă fusu gila furca gi ters. Așel și on fiscalăș se o fost iel și țarașbirău pă vreme lu Erdős așlela la carie tor spart obloașle gi vo doaud uări. Noa și cum vâ spun fiscalășu aiestu nu numa că li tarie ocoș gin gură da li și hanc rāu când să mănîe. Așe işle că so mănîet odată când o băut o țără pă scrietoriu lui gin cândjălarie da so mănîet oșe ge rāu că o făcut binte și lo luat la bătate și lo băut binte. Pă urmă după șle lo trecut mănîa so gângit că scrietoriu li poace băga în proflăș și so luat țară cu buna pângă iel. Și so tăt luat pând șle scrietoriu o mat uitat gi bătate și atunș fiscalășu lo pus cu iel la masă și o mănecat și o băut cu iel. Ba ca să l împlese cu tātă după șe or mănecat și băut binte to mat dat și o sută gi iel. O gângit fiscalășu aiestu că cu o sută gi iel glabundă sama li trieșe scrietoriului gi bătate. Că lo trieut o nu o nu șe u da scrietoriu li tăt la iel în câșjălarie. Noa opu lo spun drept nu maș fi împăcat cu iel numa iăș fi tras o bătate să nu u ce nișl când o și incins în copârșeu și cu brânș lte pusă crușe pă clept. Numa mi să parie mie că fiscalășu a sta așe ocoș cum li și cum li fașie și leg u nu s. apă iel ipinie pând la urmă. Că oșe scrie și în Scriptură că șinle scoace sab-a gi sabie va muri. Apu oșe și domnu fiscalăș aiestu. Bace iel pă unu și pă altu da so găsi unu dacă cumva nu so fi gōșit pāna amu carle sāl batō gi să jand minca așe cum il fānie și pă țraș rāu așlela Erdős. Intrebașli numa că va s: unie fiscalășu că șinle o fost E: dōs că nu l uitā iel căt trăieșce. Noa opu așel cu iel. O! mat scrie to gi iel căl cunosc lo binte gicând țeram siugă la șlelăalt

Continuare în pagina IV a.

Pecica

Baluri și iar baluri. Iată mai nou ocupația de predilecție a pecicanilor, cari până mai ieri, duceau dorul unei petreceri pe placul lor și a cărui rost cunoscut de toată lumea, printre altele, avea și darul de a mai destinde încordarea nervoasă produsă de o săptămână întregă de muncă. Dealtfel, fiind în sezon, nu pare deloc nefiresc oricâte baluri s'ar aranja, căci ne bate postul la ușa și șapte săptămâni vor fi de ajuns pentru a pune la grea încercare picioarele obișnuite a se mișca în ritmul muzicii... Mai cu seamă ne întrebăm, ce o să facă tinerii aceia ce, obișnuți, tot în ritmul muzicii și privind picioarele dansatoarelor, să... golească paharele?... A lor „de plumb” nu se pot obișnui cu felul acesta artistic de a umbla... Vor învăța de-acum?... Dar cum mai avem până la post și mai sunt prevăzute până atunci câteva petreceri se pot obișnui. Cum era vorba de baluri, să vorbim despre ultimul:

Aranjat cu scopul de a vărea încasările la Fondul de Inzestrare al Armatei, a avut un deosebit succes, atât în ce privește reușita sa atare, cât și faptul că s'au făcut încasări de câteva zeci de mii de lei, cari adunați pentru nobilul scop amintit, ne dovedește că nu sunt pecicanii așa cum îi vedem câteodată... Adevărat, că un evreu pentru un bilet a dat o mie lei și că tot restul încasărilor nu a provenit dela plugarii cu sute de jugăre de pământ, ci dela cei câțiva funcționari și meseriași mai de Doamne ajută. Vorba-i că într-o comună ca a noastră, se putea aduna și o sută mii fără prea mari dificultăți, dacă, — natural — Moșiere n'ar fi scris „Avarul”!

Să trecem mai departe.
Muzica bună, a revărsat valuri de dispoziție printre prezenții cari au căutat-o producând și celor mai în vârstă interesante schimbări de fețe, prin descrierea frunților obișnuite a fi încruntate. Toată lumea n'are voie bună. Era și natural ca serbarea să decurgă frumoasă, fără incidente și în deplină armonie... adică nu tocmai, căci se pune întrebarea: veșnicul curaj lipsă, pune în dilemă pe tineri de a invita la dans pe anumite domnișoare? Dece se fac deosebiri?

Și mai departe.
Eroii, au fost doi, unul dela noi din înalta societate, — ce Pecica n'are dreptul la înalta ei societate? — iar celălalt străin, de sigur de pe zonă, ambii într-o excelentă dispoziție, chiar molipsitoare, ar fi fost de ajuns a distra o sală întregă. Scoțându-și arta dansului la iveală și acompaniați de câte o domnișoară, pur și simplu, au stârnit admirație. În special străinul care, cu o bunișoară voce, a cântat o arie italiană răsplătit fiind pentru aceasta cu îndelungate bătăi... din palme...

În sfârșit, nimic n'a lipsit pentru o cât mai bună delectare a celor ce le face plăcere și știu a prețui un mijloc de față, câteva pași de vals, un pahar de vin, etc. Tombolă, confete, serpentine și toate celelalte mici lucruri, prezente și necesare reușitei petrecerii n'au lipsit. S'a ncheiat spre dimineața, când mai rămăseseră doar câțiva, cari ocupați a dansa tot timpul n'au avut libertatea necesară pentru a goli și câteva sticle... asta așa pentru desăvârșirea începutului...

A fost cea mai frumoasă serbare a anului!

Șeitin

Niște fiică și fete cari n'au avut loc la jocul de Duminecă, ce s'au gândit, să meargă la joc la Semlac, că acolo cântă muzica mai bine. Au plecat cu sania, și s'au reinlors seara târziu. Și sărăcuțele fete cam prostuțe, erau îmbrăcate foarte subțire așa că s'au îmbolnăvit, — unele chiar rău.

Șiria

Cazangii, care fierb rachiu, cu toate că ei iau vamă destul de bunișoară, mai fac și comerț cu rachiu, fiindcă le trebuie bani pentru repararea cazanelor.

Dar să vezi șmecheria: câte unul dintre aceștia, rachul ce curge de prima dată din cazan, adică „trânci” s'au cum îi mai zice, picăturile cele mai tari, le vinde pe cucuruz, pe la casa lui baciu Maxim, fiindcă acolo sunt și niște oaspeți și Doamne bine le mai prinde că se mai veselesc și ei un pic, că mai lasă la o parte gândurile de pe acasă, când mai trag câte un pic din țaria rachiuului.

Lasă-i să bea că doară pentru beut e și rachiuul.

Rădești

Baptiști și iar baptiști, numai oameni de treabă și cumsecade. La noi, doi baptiști din cei mai... buni și mai... cumiți, tocmai în timpul serviciului religios s'au făcut cu par... pe mâini. Această o fac numai frații lui Boc Pișta...

Bocșig

Notarul nostru, în loc să-și vadă de cancelăria lui, să-și rezolve hărțile, el toată ziua nu face altceva decât pe portarul. Vine și începe să strige cu un ton tare: — Cine are ceva cu mine să nu mă discute cu funcționarul Primăriei, ci să intre în... biroul meu.

Aldești

Se spune că la sărbătorile Crăciunului, frații în Domnul, au avut un teatru aproape ca în Finlanda. Aproape întreg satul s'a adunat la frumoasa lor piesă de păruiaia. Aici e vorba de un naș și de un lin, amândoi baptiști. Nașul a arătat finului, cum să îngroape via, iar după ce l'a pus la practica îngropatului, el s'a dus în casa finului unde era singură singurică fina, și după câteva schimburi de cuvinte nașul dracului de baptist a voit să facă dragoste cu fina...

De aici înainte, întrebați pe nașul baptist, să vă povestească ce a pățit, cum a mers dragostea cu finului, că fina a scăpat.

Almaș

Una dela noi, care se pretinde a fi doamnă, încă și acum tot continuă a face vizitele la o familie de intelectuali. Ce să-i faci. Se întâmplă și viceversa.

Covăsint

Am decăzut, intrucât subsemnatul am rămas în postul de director aspirant, caut servitor, prefer — servitoare — care să o cheme Măriușcă și să se priceapă la toate. Pretind să fie bună gospodină. Calități femeiești pronunțate. Mai ales să știe când pică sorocul la fătutul scoafelor mele. Plata va fi bună. Plătesc mai bine în timpul verii când familia mea pleacă la băl. Sunt generos. Știu să răsplătesc bine oarele suplimentare în... natură. Bani nu prea am nici eu. Directorii se vor adresa la ziar sub: „Frunză, vechi aspirant la direcție”.

La școală

— Nicușor Alexandrescu, mama noastră Eva a fost prima care a cules din pom măruț... Știi tu ce avea ea de gând să facă cu el?
— Sigur că știu, dom'le profesor.
— Ce?
— Vroia să facă din el compot!

Nădlac

— Este la noi un polițist făcut bine, căruia nu-i place deloc să bea — dar când dă peste lichidul colorat și gustos îl soarbe fără răsuflare. Știi cum urlă valea Jiului? O face în țara românească ca doar nu-i supus polonez.

— Șandor bacii ca să se consoleze, că nu mai stă pe scaunul rotund al primăriei, face plimbări aproape zilnic pe strada morii „Sabados”. Are omul socoteile lui și pace bună.

— Un lucru trist dar constatat! Dela un timp încoace nu se mai cunosc domnișoarele adevărate de cele parvenite. Preptănate modern, în costumate după ultimul jurnal, fardate à la Paris.

De unde posibilitățile când știm că luxul se plătește?

— Într'una din duminicile trecute un semlecan botezat Uica, veni cu feciorul să peșască fata în Nădlac. S'au plimbat prin sat cu sania, de gândeal că nu umblă pe pământ. Au peștit și-o fată, dar fain și mândru frumos primiră coșara. La urmă feciorul, de bulac ori că-i prea nătâfleş, când să plece își uită cismele cele „nealcoșe” la casa unde au mers. Oare după întâmplarea asta mai veni-va să peșască fete; că văzând fetele noastre frumoase își va uita și capul, și atunci va fi vai și amar.

Scump praf!

O doamnă de pela capătul podului din jurul gărei Cfr. e zilnic văzută la geam, privind după — nu știm — cine.

Oire nu-i doamna cu amenda pentru praful scuturat tot pe geamul amintit, și tare valoros pentru doamna?

Aradul nou

Într'un număr al ziarului nostru neam ocupat de un domn director, iar acum mai nou ne ocupăm de vecinul acestui domn.

Nu de mult vecinul acestui director a fost surprins cu o „poșetă roșie” de damă pe masa lui din birou. Dar dama unde era? probabil că s'a strecurat în dulapul din... biroul cu hărțile.

Vârfurile

Un baptist de vază e pe cale de a-și mărita fata, după un domn care se căsătorește pentru a treia oară.

Cu toate intervențiile conducătorilor baptiști, care căutau să nu piardă o credincioasă de a lor, și cu toate că-i ofereau partide mai bune, fata fiind plictisită, s'a hotărât să-și petreacă restul de viață pe tren.

Soluție

La companie. A sosit o scrisoare pe numele soldatului Ion Popescu. În companie, sunt însă doi soldați cu numele Ion Popescu și amândoi și-o dispută.
— Scrisoarea e a mea.
— Ba-i a mea.
— Scrie pe ea Ion Popescu.
— Păi nu-s eu Ion Popescu?

Și disputa continuă, amenințând să sfârșească prin încăierarea celor doi Ion Popescu. Intervenția lui don' platonier Neajă îl pune capăt însă.
— Ce e mă?
— Impricinații îi povestesc cazul și don' platonier Neajă, stă o clipă pe gânduri și apoi rosteste sentința:
— Să i-se dea celui mai vechiu! Al înțeles ostaș?!

Hălmațiu

— Domnișorul loșca al nostru, candidat de însurătoare, dar e păcăl că logodnica e cam departe de el. În fine or cum ar fi, timpul căsătoriei a sosit, dar vedeți că loșca săracul nu a putut să meargă după ea, din cauză că în tren el are a meștel și îi vine rău.

Așa că a încredințat, pe un vecinșor de a lui să-i aducă logodnica. Verișorul și-a și făcut datoria, a plecat, dar nu a mai venit. Dar totuși mai zilele trecute l'a scris loșca o scrisoare prin care îi anunță să nu-și mai aștepte logodnica, deoarece nu va mai veni. De atunci loșca al nostru de necaz nu mai bea nimic decât rachiu, dar și rachiu numai puținel așa... cu kg. Apoi vedeți așa pățește omul cari își pune căinele să-i îngrijească slăbina.

— Cu ajutorul lui Dumnezeu, s'a făcut și la Hălmațiu o prețecere, cum nu a mai fost până în prezent. Au participat foarte mulți și de dilatat s'au distrat foarte bine, dar așa ca Lăzărui, care și-a uns ochii și abia a văzut dimineața să meargă acasă, nu a petrecut nimeni. După petrecere a venit schiop la casă... Dar nu știm ce a făcut, d-șoară cu el, pentru că de atunci nu mănâncă decât ceapă și bea apă de seacă toate fântânile de Leștioara..

Se vede treaba că nu a fost petrecerea bună pentru toți, căci unul de pe strada farmaciei, ca să striga în Cafeneaua Centrală: Vai de mine, ce să fac că m'a lăsat muierea...

Apoi noi îi dăm sfat bun ce să facă, să se ocupe mai mult de mela lui și nu de a altuia, și atunci va fi asigurat că n'o să-i mai lăse muierea.

Târnova

E la noi un șef de gară bănuș nevoie mare, mai ales cu cel mare. Dar nu s'a mulțumit cu atât, ci a dat și la doi concentrați, ce voiesc să se încălzească în sala de așteptare și pe cari voiesc să-l gongosească afară într'un frig de crăpaușă trele... Păi bine, dom'le, dar ce să fi zis matalușă dacă ei îi fost locul lor sau dacă te-ar fi lăsat cineva așa cum ei făcui mela? Do nule șef, astfel de șefie dă-o de cului!

Cuvin

Un oarecare preot din localitate nu vrea cor la biserică lui. Ori cor bun este fata nu numai a bisericii, ci a întregului sat... Și dom'le, iar vrea...

Poșta redacției

Otelec — Lăsați Otelec-ul în pace, n'avem nici un cititor acolo. Scrieți despre cel în mijlocul cărora lăsați... prietenul nostru. — Rețineți trimite.

„Firezu” — Scrieți, Vă rugăm mașina căci altfel e imposibil de scris.

Vrent — Cocuș — Atenție la dictare!

Stoia — Pușințică răbdare se face!

Baia de Criș — Chestia este cum ni s'a comunicat. — Meteluș a sosit pe când făceam revizuire.

Cele mai frumoase bijuterii, ceasornicele cele mai precise, tacâmuri și obiecte pentru cadouri.

COLOMAN HARTMAN

Bijutier

ARAD, Palatul Minonților. Prețuri...

Cronica speculei.

O pereche cum nu există!

Colțul meu

Eu știu c'ai să te urci chirie!...

MOTTO.

Eu știu c'ai să mă'nșeli chiar mâine
Dar fiindcă azi mi te dai toată
Am să te iert, e vechi păcatul
Și nu ești prima vinovată.

(Ion Minulescu)

Eu știu c'ai să te urci chiar mâine
Dar fiindcă azi e prima rată
Am să plătesc, e scump contractul
Dar nu plătesc chiria toată.

In ciuda ta
Cea mai urcată dintre chiriile de acasă
Am pus la „Munte” amanetate trei scaune îmbrăcate'n plus
In pat am presărat paciuli, și filți
Și cu un chil de gaz pătat-am dantela pernelor curate
Iar în covorul din perete cu gum' arabică am lipit
Sentința de evacuare
Și declarația că-s falit.

Dar lată bate miezul nopții
E ora când chiriașii alt' dată
Sorbeau cu soașele împreună cafeaua binecuvântată
Eu stau cu Lina
Care și a desprins din papiote părul
Și'n loc să ne iubim nebun
Not recitim din nou contractul
Și spunem
Dintre chiriașii ce la tine au stat o lună ori o zi
Câți au plătit
Și câți sârmanii chiria n'au putut plăti.

Eu știu c'ai să te urci chiar mâine
Dar fiindcă azi e prima rată
Am să plătesc, e scump contractul
Dar nu plătesc chiria toată.

Deci nu fac socoteli împerechlate'n sărutări
Atât doar spun
In curte mai stau și cu alții
Deci curtea e a nimănui
In casă n'am parchet, lumină și nici tutalegu.
Nici pat.
Nimic din ce chiriașul biete.
Cerșește'n vecl de vecl sârman.
Și fiindcă n'am nici eu, nici Lina bae
Mă spăl într'un lighean cu ea
Ș-mi torn pe spate conținutul unui ibric de tinctura.
Pe jos podeaua de igrasie-i putrezită
Și pe pereți
Au înghețat, și se sgâdesc la noi fantome de bureți
Și atunci de frig,
Să mă încălzesc, o lau pe Lina plină de flori
Să'ncepem slujba'n miez de noapte
Și plec la slujbă până'n zori.

(Timpul)

Un bogat armator din Islanda, murind fără a avea moștenitori direcți, a lăsat cu limba de moarte ca toată averea sa să fie dăruită unei perechi care, după cincizeci ani de căsătorie, să nu se fi certat niciodată!

Toată lumea era incredințată că n'o să se poată găsi niciodată o asemenea pereche de însurăși model. Ei bine, avocatul însărcinat cu treaba asta a isbutit să descopere într'un mic orășel de pe coasta Islandei perechea model. Bărbatul, d. Harald Sker, era un fost pescar. El era în vârstă de șaptezeci și patru de ani și însurat de cincizeci și trei de ani cu nevasta sa Guty, care e cu două ani mai „ilnerica” decât el. După mărturisirile celor ce-l cunoșteau, ei nu se certaseră nici odată. Li se dădu moștenirea armatorului, care întrecea suma de două milioane coroane suedeze, adică peste 36 milioane lei. Dar, când să plece de la notar, unde se duseră să semneze de primire, cel doi bătrânei se luară zdravăn la ceartă. Unul voia să cumpere o casă la Nisa, iar cucoana avea de gând să se stabilească la Hollywood, în America, unde voia să se facă artistă de cinematograful!

În cele din urmă, cei doi soți, exasperați, s'au încăerat în toată legea! A trebuit să intervină niște trecători ca să-i despartă!..

Ziarele din Islanda spun că ei sunt acum pe cale să divorțeze! Iată unde duce banul și... capriciile femeli. (V.)

Răspuns usturător

Cancelarul de fier, Bismark, nu prea știa ce înseamnă răbdare. Dar într'o zi un medic cehoslovac îi servi o lecție usturătoare de care și-a amintit toată viața! Cancelarul se găsea la Marienbad. Se duse să consulte pe faimosul medic Sherminger care-l cercetă îndelung punându-l felurite întrebări asupra boalei de care suferea. Deodată, exasperat, cancelarul spuse pe un ton brutal:

— Slăbește-mă cu întrebările astea! Spune-mi doar ce leac să folosesc!

Medicul privi o clipă la cancelar, apoi liniștit, răspuse:

— Vă puteți îmbrăca. Eu nu pot prescrie nici un tratament fără a pune întrebări! Din moment ce întrebările mele vă supără, ar fi mai nimerit să vă duceți la un veterinar: el nu-și întreabă niciodată bolnavii!..

de Mioara Crudu.

...Epidemia divorțurilor pe care o semnala directorul nostru în toamna anului trecut, pare că s'a mutat dela oraș la țară, — cel puțin așa se arată din ultimele vești primite. Cum ele încă nu sunt adevărate de nimic, de data aceasta nu mă ocup de ele.

La oraș, locul divorțurilor a fost luat de căsătorii și logodne. Unele s'au consumat, altele sunt în preparație. Numărul acestora însă nu este așa de mare cum ar fi fost de așteptat. Poate ceaiul de Sâmbătă seara să mai adauge o pereche sau două la ele (In tot cazul, „cârdui” a rămas intact și pentru viitorul sezon de corso și strand!)

Faptul acesta mă determină să instituți o anchetă printre cititoarele și cititorii „Colțului meu” și să le pun următoarele întrebări:

1. De ce nu se căsătoresc băieții?
2. De ce nu se căsătoresc fetele?

...Răspunsurile vor fi adresate redacției cu mențiunea: pentru Mioara Crudu. Ele vor fi publicate în ordinea primirii și în raport cu seriozitatea.

Dorind să examinez împreună cu cititoarele și cititorii mei problema aceasta, rog ca răspunsurile ce mi se trimit să fie cât mai serioase, cât mai sincere și cât mai personale. Fiecare să și expună părerile numai pe bază de observație directă și nici decum „din auzite”.

Publicarea răspunsurilor va începe săptămâna viitoare.

Dor înlăcrimat.

Din ochii-mi cari au plâns odată
O lacrimă din nou a picurat..
Să fie soarta vinovată,
Ori vinovat e cel ce m'a uitat?

Din ochii-mi cari au plâns odată
Domol.. s'a scurs un strop de chin
Mi-e soarta crudă astădată
Mi-a'ntins paharul cu venin??

Azi — ochii mi plâng ca niciodată
Pentru acel ce drag le a fost,
Destinul vru să fu uitată
Să n'am în lume nici un rost??

Din ochii mi cari au plâns odată
O lacrimă din nou a picurat
Să fie lume vinovată
Ori vinovat e cel ce i a uitat???

Florica Ogreriu.

De vânzare

2 buc. cărucioare pentru copii mici în bună stare.
Unul în str. V. Hotăran
Nr. 18 și altul în Bul.
Ferdinand No. 6. ARAD.

erie bună!

Când ne-am întâlnit ultima
Orei logodit cu o fată săracă?
amândoi fericiți?
Eu m'am însurat cu o fa-
tă și ea s'a măritat cu un
logal!

Foame

— Care-i deosebirea între „foame” și „poftă de mâncare”?
— Le e foame celor care n'au banii — iar poftă de mâncare au numai cei bogății!!!

Incepe primăvara plină de speranțe!

LA 15 ȘI 18 MARTIE 1940

LOTERIA DE STAT

distribue jucătorilor săi:

1 câștig de Lei CINCI MILIOANE || 1 câștig de Lei 2.000.000
1 „ „ „ 3.000.000 || 13 „ „ „ 1.000.000

numeroase câștiguri de Lei 400.000, — 200.000, — 100.000, — 20.000. — 10.000, — 5.000, — 1.000. — etc.

CUMPARAȚI LOZURI DIN VREME!

Pleacă d. colonel D. Stinghe

Chemat într-o importantă comandă militară, d. colonel Dumitru Stinghe, părăsește conducerea prefecturii Aradului. Plecarea d-sale lasă numai regrete, căci sub haina aspră de militar și vorba - de multe ori - mai aspră, de brașovean neaș, s'a ascuns un suflet, s'a ascuns o inimă care întotdeauna a căutat să facă numai bine. Rodul muncii - de fiecare ceas - pe care d. col. D. Stinghe a depus-o la prefectură în interesul județului și pentru propășirea satelor, se vede de pe acum, dar se va vedea mai bine de aci înainte, pentru că modestia d-sale l-a făcut să lucreze în tăcere, fără tam-tamul reclamei personale. Noi, gazetarii știm lucrul acesta mai bine decât oricine, căci în atâtea rânduri a stăruit pe lângă noi să nu ne ocupăm de activitatea și realizările sale, căci nu are nevoie de laude, de reclamă.

Acum însă când pleacă, scriem aceste șire, în credința că nu-i vom jigni modestia. Il felicităm pentru misiunea ce i s'a încredințat, îi urăm muncă rodnică și propășire.

(s. m.)

Epigrame

D-lui Ilie Brânză care mi-a cerut să fiu mai fin.

Ca să nu spui că sunt rău
Te ascult de astă dată,
Cu condiția că de-acuma
N'o să-mi dai brânza stricată.

D-șoarei Mioara Crudu pe care am speriat-o cu o epigramă și-a fugit din colțul dumneaei. Emil I. Brânză o înlocuiește cu succes, căci e de origine franceză.

Te-ai dus Mioară, ca o căprioară
Și a venit Brânză în straie ca francezul,
Nu fii tristă însă, că nu peste mult,
Va fugi și dânsul, făcând pe... englezul.

Avioanele britanice au sburat deasupra Berlinului aruncând numeroase manifeste. (Ziarele).

Nu cred să fie cineva în lume
Pe Englezi să nu-i deteste,
Când Nemții duc lipsă de hârtie
Li bombardează cu manifeste.

I. Valențiu

Mișelia

Intr'un sat, al cărui locuitori erau cunoscuți ca hoști vestiți, un jăran furase un stup de albine, chiar din stupăria preotului.

Aceasta era ceva nemaipomenit chiar în satul acela, și primarul își dăde osteneala ca să găsească pe hoț.

După ce puse mâna pe el, adună toți satul și de față cu toți, jinu vînovatului următoarea cuvîntare:

Ticătosule, ai furat pe preotul tău!

Dacă mă furai pe mine, ori pe altul din voi, n'ar fi fost nimic ba chiar ar fi fost o dovadă de curaj căci știi... dacă-mi furai tu mie o oaie eu îți fur două.

Tu însă ai furat pe preot pentru că și el nu poate fura și nu îi este ertat să fure... ești prin urmare un hoț mișel și de asta te dau pe mâna poliției.

Dărnicie

Intr'un salon modern modern, cu tapetul albatru ca și cerul în luna Mai, un bătrânel pântecos, cu chelle se lăuda strașnic față de un grup de doamne că el are o inimă foarte mloasă:

- Dacă se întâmplă cumva pe stradă ca un om sărac să-mi ceară de pomana, bag imediat mâna în buzunar...

- Bagî d-la mâna în buzunar, dar n'o mai scoți! e răspuns ironic o cuconișă cu nasu cărn și zulufi de-a lungul urechilor, în hazul celor de față.

Moara din sat

La noi e o moară bună:
Ziua noaptea ne'ncetat
Tot macină la făină,
Uruiată și pisat.
Și vine lumea la moară
Ca albinele la stup.
Ziua noaptea'n or' ce oară
Face moara; dup, dup, dup.
Ce se aude? Moara este,
A lui Fișer. Și motorul
Dela moară dupește
Da o mână așa ca dorul.
Alci nu o mână apa
Cum e pela Mocrea moară.
Și cum e la Bălucana.
Asta e mai bună doară!
Apa'nghetă de cu iarnă.
Stă apa și stă și moara.
Dar motorul n'atrune mână
Fie iarnă, fie vară.
Intr'o zi un om cu sacul
Să macine a venit,
Și până ce-i vine rândul
Se puse la povestit:
Om glumeț și mic de stat,
Știe multe să vorbească
Nu mai este altu'n sat
Ca el să le potrivească.
Și toți oamenii din moară,
Ba și câți erau pe ducă
In juru-i se adunară
Și ascultau, la nenea Lucă.
In coș, nu-i nimic acum
Și piatra se învârteste,
Toată lumea asouă n'atrune
La Luca cum povestește
Iar din coș se gată-odată
Se'nvârt pietrele de moară
Și se freacă de olăit
Până toate se strică.
Și de atunci a pus morarul
La tot coșul dela moară,
Clopoțel ce dă signalul
Că s'a golit coșul... dară,
Luca la moară de vine
De atunci, rînd la coș îi face
Numai de cât să macine
Și să lase moara'n pace.

Tușu Fluturii.

Total nu-i prezent

Plutonierul împarte solda soldașilor. Citește foaia: Andreescu!... zent! Bărcu!... zent! Calomfir!... zent! Ajuns în josul paginei strigă: Total!... Nimeni nu răspunde... Total!... Tăcere. Plutonierul se'nfurie:

- Asta are de primit cel mai mulți bani, și asta nu se prezintă!!

Jucați cu încredere la
LOTARIA DE STAT
Colectura Oficială
Sediu Central: Cluj, Str. Reg. Maria No. 46
I. OLARIU
ARAD Str. Brătianu No. 3.

Dieceșana Institut de Arte graice, Arad.

Ordonanțele și... luna

În epoca noastră supramilitarizată și așezată sub semnul războinului Marte, toate subiectele și toate convorbirile se'nvârt în jurul militarilor. - Nu e deci de mirare că s'a organizat și un concurs internațional pentru calificarea celei mai inteligente ordonanțe. Concursul, - după cum ușor se poate bănui, - s'a jinit în Elveția, fără neutră prin excelență și definiție și la el au participat ordonanțe ofițerești din toate neamurile pământului.

Comisia de examinare, a fost lăras compusă din reprezentanții tuturor națiunilor.

Prima ordonanță, aleasă prin tragere la sorți, a fost de neam englez, și a fost întrebată:

- Tu ai văzut luna?

- Da, am văzut-o, așa mai rar, când nu era ceață...

- Și ce-i cu luna asta?

- Păi e un fel de pământ ca al nostru...

- Ei și dacă e un fel de pământ ca al nostru, ce crezi: în lună sunt oameni.

Ordonanța, după câteva momente de gândire răspunde:

- Nu, nu cred... nu, desigur nu e locuită...

- De ce crezi că nu e locuită?

- Păi, dacă ar fi locuită demult ar fi fost transformată în colonie britanică!.

Delegatul englez, mândru de răspunsurile ordonanței britanice, bagă mâna în șapcă să tragă la sorți pe reprezentantul altei națiuni. Acesta se nimeri să fie german.

I se puseră aceleași întrebări, iar

concluzia fu:

- Sîcher, luna nu-i locuită nimeni!

- De unde și de ce ești sigur că luna nu-i locuită?

- Păi, de unde? Dela F. Căci dacă ar fi fost locuită ar fi fost declarată spațiu Germaniei și avioanele noastre s'ar debarca deasupra ei!.

Delegatul german e un pane de mîndru ce era în răspunsurile date de reprezentantul său. Fu rugat să vîre mâna în șapcă și să răspundă pe reprezentantul națiunii. Și scoate pe cel al nației, un oltean din Gorj. Rile începură să curgă:

- Tu ai văzut vreodată?

- S'îtrași am văzut o dată seara când veneam dela m. Ba când veneam dela m. vedeam și'n baltă!...

- Ce-o fi luna asta?

- Apoi ce să fie?... auzi și eu c'ar fi un fel mai mare sau un fel depăm mic...

- Și ce crezi sunt oamenii în lună?

Olteanul nostru se scarpă în cap, se uită apoi în cer și răspunde:

- Nu sunt!

- Ce te face să spui hotărât că nu sunt?

- Păi, dacă ar fi, de fi... bălegat la noi în cap!

... În fața acestui răspuns comisia și-a întrerupt lucrul clarînd că ordonanța germană derăt cea română. -

Gila Iuân Nojiță șicire

Continuare din pagina 1 a.

fiscalăș hriș gin Buceni la domnu Dan că și lul to cam umbiat gura pânto vreme da acum nu i să mai auge ge hire. Apu cam așe o păși și alesta dacă nu mai rău că dară li mai tîndr și poace răbda mai mult.

Noa numa până aluși să nle trâmicești abolimentu că nle trebe lemne că vigești voi că iarna asta nu să mai gată și ducenarăși ge lemne gila noi gin Arad nuși mai dau numa zășle chile pă zi că zic că niși li nau mai mult.

Al vostru
IUÂN NOJIȚĂ

Concluzie

Despre un bufon al lui Carol Quintul se spune - următoarea întâmplare:

Intr'o zi cam întrecându-se cu g'luma, drept pedeapsă suveranul a ordonat bucătarului să nu-i mai dea de mîncare câteva zile. În urma încercărilor sale zadarnice de a pătrunde în cămară sau la bucătărie a luat și el o contra măsură: a înfundat toate closetele cu băne bătute'n cue.

Un curtean, căzut victimă acestor curse a raportat regelui întâmplarea. Și mîniat acesta a poruncit să i se aducă îndrăznețul șugubaș. Întrebându-l ce l-a făcut să săvârșească acest fapt, bufonul l-a răspuns cu aerul cel mai nevinovat din lume:

- Sîre, da vreme ce nimeni nu mai mîncă la curte, am găsit că nici closetele nu-și mai au rost,

Teatru

Duminică, 10 Martie
tea civilă. dramă în rolul
cu Ion Manolescu

Spectacolele se jn în sal
lul Cultural.

Bilete se pot cumpăra
la Librăria Românească
Regina Maria 18

Mica publică

Vizitați Salonul de frize
FAN CÂMPEAN, din P
No. 3. Serviciu prompt

MAȘINI DE SCRIS de
de imprumut, la M. SZEG
str. Brătianu 7. Tel. 11-44
special de reparațiuni pe
șini de scris, mașini de
tocuri rezervoare. Depoz
tie - șapirograf - indige
accesoriile pentru mașinile

Domnii abonați din
pe unde nu pot ajunge în
noștri sunt rugați, pe ace
să se pună la curent, p
du-ne abonamentul prin
postal.

Faceți-vă datoria
armată și către
Subscriind

Bonuri de înzes

Administrator: SIMION BUDEA